

jat, ja siid, ning teie foggodust, kus kohhas teie ollete ja ellate, ja temma hea Waim saatko meid keit taassase tee peale.

2. India mees.

Kaugel lounapoolsel Indiamaal, kus riistust olli juba ühte Wabrikokohta sanud, mõttis Wabrikoherra omma negitorja sure liinna orjaturrul liggi, ja ütles: „Sinna mõistad hästi wåljawallitseda: otsi muulle lakksteistkümend tublit töteggiat mušta werre meeste arrust wålja, minna mašjan head hinda nende eest.”

Otti ostis arro wålja, korraga näggi ühhe wanna lõpnud mušta werrega negri weel keppi naal tulsewa, ja hakkas herrat passuma: „Olge nenda head, ostke se ka weel oddarva hinnaga, eggas temma perremees paljo ei küssi selle cest.”

Herra vastas: „Mis ašja párrost ma ostan? Ta on jo lõpnud kui warri, eggas temma ei sa muulle mingisuggust wabriko tööd ennam tehtud!”

Ei orri játnud passumast járrele, senni kui herra ütles: „Mo olgo siis sinno meleheaks, et sa mind ikka hästi osled teninud.” Matjis hinna wålja, läksid omma innimeste kaubaga koio pole. Näädal párrost sedda hakkas se häddalinne neger põdema, et ta ei sanud wimaks iisse ennast ennam wodi peál üllesaetud: se hea fullane piddi tedda töstima ja harrima, et kül kegi ei käsklinud tedda sedda tehha, ta teggi omma helde süddame párrost.

Kord tussi herra senna, kus fullane istus haige mehhe wodi ees, ja küssis temma käest: „Mis se on, et sa nenda murressed selle wanna purro párrost, on ta wahhest sinno issa?”

Fullane ütles: „Tulge, herra, teise tappa!”

Fullid senna, fullane panni ukse kinni, et haige ei piddand nende jutto kuulma.

Herra küssis: „Mo tunnista ülles, kes ta on, kas ta wahhest sinno suggulane?”

„Ei olle.”

„On ta siis wahhest wannast sinno sõbber olnud.”

„Ei olnud.”